

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 15. kolovoza 2012.

[Video]

Marijin put do Božje slave

Draga braćo i sestre, usred mjeseca kolovoza Crkva na istoku i na zapadu slavi svetkovinu Uznesenja Marijina na nebo. U Katoličkoj crkvi dogmu o uznesenju – kao što je poznato – proglasio je časni Pio XII. tijekom Svete godine 1950. Ipak, proslava toga Marijinog otajstva ima korijene u vjeri i bogoštovlju prvih stoljeća Crkve, zbog one duboke pobožnosti prema Majci Božjoj koja se postupno razvijala u kršćanskoj zajednici.

Već od kraja četvrtog i početka petog stoljeća imamo svjedočanstva raznih pisaca koja potvrđuju kako je Marija u nebeskoj slavi čitavim svojim bićem, dušom i tijelom, ali je u šestom stoljeću u Jeruzalemu, blagdan Majke Božje, Theotòkos, koji se ustalio sa Efeškim koncilom iz 431., promijenio izgled i postao blagdan usnuća, prijelaza, uznesenja Marijina, postao je naime proslava trenutka u kojem je Marija napustila ovaj svijet proslavljena u duši i tijelu u nebu, u Bogu.

Da bismo shvatili uznesenje moramo gledati Uskrs, veliko otajstvo našega spasenja, koje označava Isusov prijelaz u Očevu slavu po muci, smrti i uskrsnuću. Marija, koja je rodila Sina Božjega u tijelu, od svih je stvorenja najviše uronjena u to otajstvo, otkupljena od prvog trenutka svoga života, i na sasvim poseban način pridružena Sinovoj muci i slavi. Marijino uznesenje na nebo je zato otajstvo Kristove muke koje je u punini ostvareno u njoj. Ona je duboko sjedinjena sa svojim uskrsnim Sinom, pobjednikom nad grijehom i smrću, ona je potpuno suobličena njemu. Ali je uznesenje stvarnost koja se tiče i nas samih, jer nam jasno pokazuju našu budućnost, kao i budućnost čovječanstva i povijesti. U Mariji, naime, razmatramo onu stvarnost slave na koju je pozvan svaki od nas i čitava Crkva.

Ulomak iz Evanđelja svetog Luke kojeg čitamo u liturgiji ove svetkovine prikazuje nam put koji je Djevica iz Nazareta prešla da bi bila u Božjoj slavi. To je izvješće o Marijinom pohodu Elizabeti (usp. Lk 1, 39-56), u kojem je Gospa proglašena blaženom među svim ženama i blaženom jer je povjerovala da će se ispuniti riječi koje joj je Gospodin rekao. A u himnu "Veliča" kojeg Marija s radošću uzdiže Bogu izlazi na vidjelo njezina duboka vjera. Ona sebe ubraja među "siromašne" i "ponizne" koji se ne uzdaju u vlastite snage, već svoje pouzdanje stavljaju u Boga, koji stvaraju prostor njegovu djelovanju koje je kadro učiniti tako velike stvari upravo u slabosti. Ako nas uznesenje otvara blistavoj budućnosti koja nas čeka, ono nas ujedno snažno poziva da se više pouzdajemo u Boga, da slijedimo njegovu Riječ, da tražimo i činimo njegovu volju: to je put koji nas čini "blaženima" na našem ovozemaljskom putovanju i otvara nam vrata neba.

Draga braćo i sestre, Drugi vatikanski koncil kaže: "nakon uznesenja na nebo [Marija] nije napustila tu spasonosnu ulogu, nego nam mnogostrukim svojim zagovorom i dalje pribavlja milosti vječnoga spasenja. Materinskom ljubavlju brine se za braću svoga Sina koji još putuju i nalaze se u pogiblima i tjeskobama, dok ne budu dovedeni u sretnu domovinu" (*Lumen gentium*, 62). Utecimo se Svetoj Djevici, neka ona bude zvijezda koja vodi naše korake ususret njezinom Sinu na našem putu te tako prispijemo nebeskoj slavi.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana